

અમે કહોવાઈ શેષ

અમે કહોવાઈ શેષ, તમે સત્ અવશેષ.
અમે જગત ફાટ્યા-વેષ, તમે ભીડયો આશ્લેષ.

અમે ધરી હથેલી, તમે રાજા કુબેરી.
અમે ધરી ચમચી, તમે રેડયો સાગર.

અમે ધર્યું ભાવમન, તમે સિંચ્યું પાણી.
કળી ફૂટી વાણી, ભજનમાળ ગૂંથાણી.

તમે ફેંકી દૃષ્ટિ, સાંધ્યો દોર, મુક્ત તોર.
અમે કર્યો લહેકો, તમે મોર ગહેક્યો.

અમે બંસી શ્યામની, તમારે અધર ધરી.
પ્રગટ સૂરે નિર્માણી, જમના વહી ગંગ-પાણી.

અમે પીધું જ્ઞાન-બળ, અવતારી કૃપાનું ફળ.
અમે ધર્યા દીન-તૃણ, કઈ ગમ ચુકાવું ઋણ ?!

અંધારું બુઝાયું ‘મારું’, તમારું ‘તે’ તેજ અમે.
અમે ભૂલ્યાં ‘હું’ને, તમે તેજ ‘તે’ જ અમે.

કલ્પ તૂટ્યા ‘અમે’ ‘તમે’, નિર્વિકલ્પ તેજ વટે.
શબ્દ બૂડ્યાં મૌન-સ્વરે, અ-વિકલ્પી મોક્ષપટે.